

Nr.
van het arrest

Nr. 2056/3312
van het repertorium

Nr. 1082 P 2005
van het parket-generaal

URBANISATIE

ARREST

Het Hof van Beroep zetelende te Antwerpen
12de kamer
recht doende in Correctionele Zaken,
verleent het volgende arrest:

Inzake van het Openbaar Ministerie

tegen

1.
informaticus,
geboren te   op   ,
wonende te   ,
Belg.

beklaagde

2.
huisvrouw,
geboren te   op   ,
wonende te   ,
Belg.

beklaagde

beide beklaagden vertegenwoordigd door Mr.
                  loco Mr.   beiden advocaat bij
de balie van

Beklaagd van:

te

Op het onroerend goed, gelegen te
kadastraal gekend als

Eigendom van
informaticus, geboren te op
wonende te
en

geboren te op huisvrouw,
, wonende te
, Belg,

ingevolge inbreng bij huwelijkscontract door
akte d.d. 27 maart 2001,
verleden door notaris te

Vanaf 7 maart 2002 tot 18 januari 2005:

als eigenaars

Zonder voorafgaandelijke stedenbouwkundige
vergunning van het college van Burgemeester en
Schepenen, de volgende bouwwerken te hebben in
stand gehouden:

Een vijver met een oppervlakte van +/- 36 m x 28
m.

Een berging in betonplaten met een oppervlakte van
+/- 5 m x 3,30 m en een hoogte van +/- 2,30 m,
afgedekt met eternieten golfplaten. Aan de
voorzijde van de berging is er een houten poort.
Deze berging is ingeplant op +/- 2 m van de
draadafsluiting rechts.

Afwateringskanalen (lengte +/- 35 m) met een
breedte van +/- 0,40 m tot +/- 1 m gelegen aan de
achterzijde van de vijver. Deze kanalen zijn
voorzien van een plastieken en betonnen
buisstelsel. Aan de voorzijde van de vijver ligt
er eveneens een ondergrondse overloop in een
plastieken buis welke uitmondt in

Een ijzeren poort (lengte +/- 3 m en hoogte +/-
1,80 m, losstaand) aan de voorzijde en een
draadafsluiting met toegangspoortje aan de
achterzijde.

Teneinde na toepassing van de strafwet, op
vordering van de gemachtigde ambtenaar - thans de
stedenbouwkundige inspecteur - of het College van
Burgemeester en Schepenen, in toepassing van
artikel 65 § 1 van de wet van 29 maart 1962
houdende organisatie van de ruimtelijke ordening

en de stedenbouw - nadien artikel 68 § 1 van het gecoördineerde Decreet van het Vlaams Parlement d.d. 22 oktober 1996, en thans artikel 149 van het Decreet van 18 mei 1999 houdende Organisatie van de ruimtelijke ordening:

- de plaats te herstellen in de oorspronkelijke toestand, hetgeen impliceert:

Het verwijderen van eventuele oeververstevingingen aan de vijver en het afschuinen van de oevers zodat deze een natuurlijk, zacht hellend profiel krijgen.

De afbraak (inclusief eventuele vloerplaat) van de berging in betonplaten en het verwijderen van de houten poort.

Het dichten van de afwateringskanalen en het verwijderen van het volledige plastieken en betonnen buizensysteem.

Het verwijderen aan de voorzijde van de ijzeren poort en aan de achterzijde de draadafsluiting met toegangspoortje.

en over te gaan tot de veroordeling tot een dwangsom van 125 € per dag bij niet-uitvoering van het vonnis binnen de gestelde termijn

feiten thans ook nog strafbaar ingevolge de artikelen 99 en 146 van het Decreet van 18.05.1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening

Overgeschreven op het hypotheekkantoor te
op 02/08/2005, nr.
en ambtshalve ingeschreven. Ontvangen : 94,45
euro. De Bewaarder (get.)

* * *

Gelet op de hogere beroepen ingesteld

- op 17 oktober 2005 door beklaagden tegen al de schikkingen

- op 19 oktober 2005 door het Openbaar Ministerie tegen al de schikkingen uitgezonderd deze betrekkelijk de burgerlijke belangen

tegen het vonnis, op tegenspraak gewezen door 1

rechter op 4 oktober 2005 door de correctionele rechtbank van Hasselt, 13^e kamer, dewelke als volgt heeft beslist:

Eerste beklaagde

Verklaart beklaagde schuldig aan de feiten zoals omschreven in de inleidende dagvaarding.

Stelt vast dat er eveneens feiten werden gepleegd na 01.03.2004.

Veroordeelt beklaagde voor deze feiten tot een geldboete van 500 euro te vermeerderen met 45 opdecimen (x 5,5) en alzo gebracht op 2.750 euro of een vervangende gevangenisstraf van 90 dagen.

Verplicht de veroordeelde om bij wijze van bijdrage tot de financiering van het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden een bedrag te betalen van 10 euro te verhogen met 45 opdecimen en alzo gebracht op 55 euro.

Zegt dat de tenuitvoerlegging van dit vonnis lastens deze veroordeelde wordt uitgesteld, vanaf heden, gedurende drie jaren voor een deel van 350 euro te verhogen met 45 opdecimen (x 5,5) en alzo gebracht op 1.925 euro of een vervangende gevangenisstraf van 65 dagen.

Verwijst beklaagde tevens tot de kosten van de publieke vordering, deze voorgeschoten door de openbare partij, begroot op de som van 61,37 euro, doch niet inbegrepen de kosten van overschrijving ter hypotheek van huidig vonnis.

Legt aan de veroordeelde de verplichting op tot betaling van een vergoeding van 25 euro.

Tweede beklaagde

Verklaart beklaagde schuldig aan de feiten zoals omschreven in de inleidende dagvaarding.

Stelt vast dat er eveneens feiten werden gepleegd na 01.03.2004.

Veroordeelt beklaagde voor deze feiten tot een geldboete van 500 euro te vermeerderen met 45 opdecimen (x 5,5) en alzo gebracht op 2.750 euro of een vervangende gevangenisstraf van 90 dagen.

Verplicht de veroordeelde om bij wijze van bijdrage tot de financiering van het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden een bedrag te betalen van 10 euro te verhogen met 45 opdecimen en alzo gebracht op 55 euro.

Zegt dat de tenuitvoerlegging van dit vonnis lastens deze veroordeelde wordt uitgesteld, vanaf heden, gedurende drie jaren voor een deel van 350 euro te verhogen met 45 opdecimen (x 5,5) en alzo gebracht op 1.925 euro of een vervangende gevangenisstraf van 65 dagen.

Verwijst beklaagde tevens tot de kosten van de publieke vordering, deze voorgeschoten door de openbare partij, begroot op de som van 61,37 euro, doch niet inbegrepen de kosten van overschrijving ter hypotheken van huidig vonnis.

Legt aan de veroordeelde de verplichting op tot betaling van een vergoeding van 25 euro.

Beveelt op vordering van de gewestelijk stedenbouwkundige inspecteur het herstel van de plaats in de vorige toestand binnen een termijn van één jaar, niet zijnde een dwangsomtermijn in de zin van artikel 1385bis Ger.W., door het verwijderen van de omheining, van de oeververstevingen, de afbraak - inclusief de vloerplaat - van de berging in betonplaten, het dichten van de afwateringskanalen en het verwijderen van het volledige buizensysteem en dit alles onder verbeurte van een dwangsom van € 125 per dag.

Zegt voor recht dat de gewestelijk stedenbouwkundige inspecteur of het college van burgemeester en schepenen, ingeval het vonnis niet vrijwillig wordt uitgevoerd, zelf in de uitvoering ervan kunnen voorzien, kosten hiervan verhaalbaar op de beklaagden op vertoon van een kostenstaat begroot en uitvoerbaar verklaard door de beslagrechter.

* * *

I. Procedure.

De voorzitter doet verslag.

Het Openbaar Ministerie wordt gehoord in zijn vordering.

De beide beklaagden worden gehoord in hun middelen van verdediging, ontwikkeld door mr. advocaat, loco mr. advocaat bij de balie van

De door deze partijen neergelegde conclusie en stukken worden in het beraad betrokken.

De hogere beroepen van de beide beklaagden en van het Openbaar Ministerie, naar vorm en termijn regelmatig, zijn ontvankelijk.

II. Motivering ten gronde.

01. Voor zover beklaagden besluiten tot de verjaring van de strafvordering, dient vastgesteld dat zij desbetreffend geen middelen aanvoeren behoudens de bewering dat de garage er sedert 1960 zou staan en welk middel hierna zal worden besproken doch alleszins niet van aard is om tot verjaring van de strafvordering te kunnen concluderen; beklaagden worden vervolgd uit hoofde van beweerd wederrechtelijke instandhouding hetgeen een voortdurend misdrijf is zodat de strafvordering, te dezen betrekking hebbend op een misdrijfperiode tot 18 januari 2005, met zekerheid niet verjaard is.

02. Met betrekking tot de vijver met daaraan verbonden de afwateringskanalen blijkt uit luchtfoto's van 1970 dat deze vijver reeds bestaande was ter plaatse; minstens is derhalve aan te nemen dat deze constructie gebouwd werd na de inwerkingtreding van de wet van 29 maart 1962 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw en voor de allereerste definitieve vaststelling van het gewestplan waarbinnen ze gelegen zijn; derhalve geldt het vermoeden dat deze constructie als vergund moet worden beschouwd vermits de overheid niet aantoont, door enig bewijsmateriaal behoudens getuigenverklaringen, zoals door middel van een goedgekeurd bouwplan, een proces-verbaal of een bezwaarschrift, dat die constructie in overtreding werd opgericht.

03. De berging in betonplaten was, blijkens de notariële aankoopakte van 6 februari 1989 en omschreven als "garage", dan reeds aanwezig en uit de oorsprong van eigendom in die akte blijkt dat voormeld gekocht goed door de verkopers verkregen werd bij akte van 8 juni 1960 zodat daaruit kan

afgeleid worden dat die garage er reeds bestaande was in 1960; deze constructie dient derhalve aangezien als aangetoond door enig bewijsmiddel dat ze gebouwd is voor de inwerkingtreding van de voormelde wet van 29 maart 1962 en ze dient dan ook vermoed als vergund te worden beschouwd.

04. De ijzeren poort aan de voorzijde en de draadafsluiting met toegangspoortje aan de achterzijde werden door de beklaagden zelf geplaatst en desbetreffend hadden zij zich ook bereid verklaard om vrijwillig tot herstel over te gaan (stuk 39).

De bewering dat voor die werken geen voorafgaande stedenbouwkundige vergunning zou vereist zijn is niet correct nu immers de vrijstelling zoals voorzien in b), c) en d) van artikel 3, 9° van het Besluit van de Vlaamse regering van 14 april 2000 tot bepaling van de vergunningsplichtige functiewijzigingen en van de werken, handelingen en wijzigingen waarvoor geen stedenbouwkundige vergunning nodig is, niet geldt in de ruimtelijk kwetsbare gebieden terwijl de te dezen geviseerde werken alle gelegen zijn in natuurgebied, dit een ruimtelijk kwetsbaar gebied uitmakende overeenkomstig artikel 1 van voormeld besluit.

05. Nu blijkt en niet wordt betwist dat die beide constructies zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning opgericht door de beide beklaagden wederrechtelijk in stand werden gehouden, is de schuld van de beide beklaagden aan de hen ten laste gelegde feiten doch beperkt tot voormelde ijzeren poort en draadafsluiting met toegangspoortje bewezen na hernieuwd onderzoek door het Hof ter terechtzitting en aan de hand van de stukken waarop het Hof vermag acht te slaan.

Er is voor het Hof geen noodzaak om, voor enig verder oordeel ten gronde, nog enige onderzoeksmaatregel te bevelen, ter plaatse te gaan of wat dan ook: het Hof is te dezen genoegzaam ingelicht om tot een oordeel te komen.

06. Rekening houdend met de persoon van ieder van de beide beklaagden, hun relatief gunstig strafrechtelijk verleden, de omstandigheden en relatieve ernst van de feiten, dient ieder van de beide beklaagden bestraft met een geldboete van 50 euro te vermeerderen met 45 opdecimen en aldus gebracht op 275 euro of een vervangende gevangenisstraf van 15 dagen waarbij de duur van de vervangende gevangenisstraf aangepast is aan de omvang van de opgelegde geldboete.

Nu beklagden, niettegenstaande hun verklaring dat zij vrijwillig tot herstel zouden overgaan, volhardden, is er geen aanleiding om hen de gunst van enig uitstel van tenuitvoerlegging van de straffen te verlenen, temeer nu zulks niet van aard zou zijn om hen te doen inzien dat de bijzondere kwaliteiten van een natuurgebied dienen gerespecteerd.

07. Nu de feiten, beperkt zoals voormeld, bewezen zijn, dient desbetreffend ingegaan op de herstellvordering van de stedenbouwkundig inspecteur zoals uitvoerig gemotiveerd in diens vordering tot herstel: de voorafgaande toestand, met name de afwezigheid van voormelde constructies, blijkt voldoende uit de omschrijving en de eigen verklaring van de beklagden.

Deze herstellvordering, steunend op motieven van goede ruimtelijke ordening en niet kennelijk onredelijk zijnde, is zowel intern als extern wettig en beoogt op gepaste, aangepaste doch noodzakelijke wijze het herstel van de gevolgen van het door de beklagden gepleegde misdrijf.

Het herstel in de oorspronkelijke toestand houdt te dezen in: het verwijderen van de ijzeren poort aan de voorzijde van het perceel en van de draadafsluiting en het toegangspoortje aan de achterzijde.

Het past om te dezen de termijn voor het herstel te bepalen op één jaar vanaf het in kracht van gewijsde gaan van huidig arrest alsmede daaraan een dwangsom te koppelen waarvan het bedrag dient bepaald op 50,00 EUR per dag vertraging indien niet vrijwillig door beklagden wordt overgegaan tot het herstel van de plaats in zijn vorige toestand, zoals boven aangegeven, en dit binnen de opgelegde hersteltermijn, met dien verstande dat die dwangsom zal opvorderbaar zijn vanaf de eerste dag na de hoger vermelde hersteltermijn in zoverre het huidig arrest vooraf werd betekend.

OM DEZE REDENEN:

HET HOF,

Recht doende op tegenspraak,

Met toepassing van de artikelen

- 11, 12, 14, 24, 31 tot 37 en 41 van de wet van
15 juni 1935

- 162, 185, 190, 190 ter, 194, 195, 199, 200, 202, 203, 203 bis, 210, 211, 212 wetboek van strafvordering
- 1, 2, 3, 7, 38, 40, 50 strafwetboek
- 44, 64, 65, 68 en 69 van de wet van 29 maart 1962, gew. art. 4, 20, 21 en 25 van de wet van 22 december 1970, art. 78 en 81 van de wet van 29 maart 1962, zoals aangevuld door art. 2 van het decreet van 28 juni 1984, gew. art. 42, 66, 68, 71 en 72 van het decreet van 22 oktober 1996, thans art. 2, 54, 55, 99, 146, 147, 149, 150, 151, 153, 154, 160, 161, 171, 197, 198 en 204 decreet van 18 mei 1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening, gew. art. 2 decreet van 28 september 1999, gew. art. 16, 34, 36, 38, 64 van het decreet van 26 april 2000, gew. art. 4 en 10 decreet van 13 juli 2001, gew. art. 2 en 3 decreet van 1 maart 2002, gew. art. 6 en 7 decreet van 8 maart 2002, gew. art. 7, 8, 9, 11 en 12 van het decreet van 4 juni 2003 en gew. art. 46, 47 en 48 decreet van 21 november 2003
- 1 van de wet van 5 maart 1952
- 36 van de wet van 7 februari 2003
- 2 en 3 van de wet van 26 juni 2000
- 3 en 4 van de wet van 30 oktober 1998
- 5, 6 en 8 van het decreet van 7 december 2001
- 58 van het K.B. van 18 december 1986
- 28 en 29 van de wet van 1 augustus 1985
- 91 van het K.B. van 28 december 1950
- 1385bis gerechtelijk wetboek

Ontvangt de hogere beroepen;

Wijzigt het bestreden vonnis en opnieuw recht doende;

Spreekt de beklaagden vrij voor de tenlastelegging van wederrechtelijke instandhouding in zo verre betrekking hebbend op:

"Een vijver met een oppervlakte van +/- 36 m x 28 m.

Een berging in betonplaten met een oppervlakte van +/- 5 m x 3,30 m en een hoogte van +/- 2,30 m, afgedekt met eternieten golfplaten. Aan de voorzijde van de berging is er een houten poort. Deze berging is ingeplant op +/- 2 m van de draadafsluiting rechts.

Afwateringskanalen (lengte +/- 35 m) met een breedte van +/- 0,40 m tot +/- 1 m gelegen aan de

achterzijde van de vijver. Deze kanalen zijn voorzien van een plastieken en betonnen buizensysteem. Aan de voorzijde van de vijver ligt er eveneens een ondergrondse overloop in een plastieken buis welke uitmondt in

en ontslaat hen uit dien hoofde van verdere rechtsvervolging;

Verklaart de beide beklaagden schuldig aan de hen ten laste gelegde feiten doch beperkt tot: "een ijzeren poort (lengte +/- 3 m en hoogte +/- 1,80 m, losstaand) aan de voorzijde en een draadafsluiting met toegangspoortje aan de achterzijde";

Veroordeelt ieder van de beide beklaagden voor deze aangenomen en bewezen feiten tot een geldboete van VIJFTIG EURO te vermeerderen met 45 opdecimen en alzo gebracht op TWEEHONDERD VIJFENZEVENTIG EURO of een vervangende gevangenisstraf van VIJFTIEN DAGEN;

Stelt vast dat de feiten gepleegd werden zowel voor als na 1 maart 2004;

Beveelt beklaagden de plaats in de vorige staat te herstellen, hetgeen impliceert het verwijderen van de ijzeren poort aan de voorzijde van het perceel en van de draadafsluiting en het toegangspoortje aan de achterzijde, binnen de termijn van EEN JAAR ingaande vanaf het in kracht van gewijsde gaan van huidig arrest;

Beveelt, voor het geval de plaats niet binnen EEN jaar na het in kracht van gewijsde gaan van huidig arrest in de vorige staat wordt hersteld, en/of het strijdige gebruik niet binnen die termijn wordt gestaakt, zoals hiervoor gezegd, dat de stedenbouwkundige inspecteur en het college van burgemeester en schepenen, ambtshalve in de uitvoering ervan kunnen voorzien op kosten van de beklaagden;

Zegt dat de overheid die het arrest uitvoert, gerechtigd is om de materialen en voorwerpen afkomstig van de herstelling van de plaats of van de staking van het strijdig gebruik te verkopen, te vervoeren en te verwijderen;

Zegt dat de overtreder die in gebreke blijft, verplicht is alle uitvoeringskosten, verminderd met de opbrengst van de verkoop der materialen en voorwerpen, te vergoeden op vertoon van een staat, opgesteld door de overheid die het arrest

uitvoert, of begroot en uitvoerbaar verklaard door de beslagrechter in de burgerlijke rechtbank;

Veroordeelt beide beklaagden, voor het geval dat aan de veroordeling tot herstel niet wordt voldaan, solidair tot betaling aan de stedenbouwkundige inspecteur van een dwangsom van VIJFTIG EURO per dag vertraging vanaf de eerste dag volgend op het verstrijken van de hoger vermelde hersteltermijn en in zoverre huidig arrest vooraf werd betekend;

Verplicht elke beklaagde om bij wijze van bijdrage tot de financiering van het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders een bedrag te betalen van VIJFENTWINTIG EURO, verhoogd met 45 opdecimen en alzo gebracht op HONDERD ZEVENENDERTIG EURO en VIJFTIG CENT;

Legt aan elke veroordeelde een vergoeding op van VIJFENTWINTIG EURO;

Laat de kosten van het hoger beroep van het Openbaar Ministerie ten laste van de Staat;

Veroordeelt beklaagden solidair tot de overige kosten van de strafvordering in beide aanleggen, deze kosten ondeelbaar verbonden zijnde aan de feiten waaraan beklaagden schuldig bevonden zijn, de kosten voorgeschoten door de openbare partij in totaal begroot op 145,57 euro.

Aldus gedaan en uitgesproken in openbare
terechtzitting van de TWAALFDE kamer van het HOF
VAN BEROEP te ANTWERPEN op
VIER OKTOBER TWEEDUIZEND EN ZES

Waar aanwezig waren

Voorzitter

Raadsheer

Raadsheer

Advocaat-generaal

Griffier